

BİR OLİMPİYADIN ARDINDAN

Kazım Büyükboduk

Bilkent Üniversitesi, Elektrik-Elektronik Mühendisliği Bölümü, ANKARA

Geçen sayıda Halil İbrahim Karakaş Bey Taiwan'da düzenlenen 39. Matematik Olimpiyatı'nın yarışma kısmı hakkında bilgi vermişti. Ben de bu sayıda olimpiyatı değişik yönleriyle anlatmaya çalışacağım. Uzun fakat hoş bir kamp döneminden sonra Türk takımı lider yardımcısı Halil İbrahim Karakaş Bey ile birlikte Dubai ve Singapur aktarmalı olarak Taiwan'a ulaştık. Takım olarak, havaalanlarındaki "Duty Free Shop" lara gösterdiğimiz ilgi Taiwan'da yaşayacağımız alışveriş yoğunluğunun habercisiydi adeta...

Taipei'de, rehberimiz Hsing Hui Choi (Ama biz ona, onun "Türk adı" Yasemin'i kullanarak hitap ediyorduk...) elinde kocaman su şişesiyle bizi karşıladı ve hep beraber, kalacağımız yer olan NTNU kampüsüne gitmek üzere servislere bindik. Yasemin'e alışmamız pek uzun sürmedi; yol boyunca ondan alışveriş fırsatımız olup olmayacağı ve elektronik eşyaları ne kadar uygun fiyatlara bulabileceğimiz konusunda bilgi edinmeye çalıştık. Kalacağımız yerleri gördüğümüzde şok olduk: Yerden neredeyse 2 metre yüksekliğinde, sunta ve üzerindeki battanieden ibaret bir yatak... Oda konusunda bizi tek teselli eden odadaki klima ve vantilatörler oldu; ancak asıl şoku restorana girdiğimizde yaşadık, restoran "Taiwan" kokuyordu... (Bu kokuyu bildiğimiz türden kokularla karşılaştıramadığımızdan bu kokuyu böyle tasvir ediyorduk) O koku yüzünden yemeklerin tadına bakmaya bile cesaret edemedik, ama sınavlar bitene kadar dışarı çıkmamıza izin verilmediği için 3-4 gün o restoranla idare etmemiz gerekti. Olimpiyatın belki de en zorlu kısmı bu dönemdi, sadece domates, muz ve ekmele yetinmek zorunda kaldık tüm öğünlerde...

Derken sınavlar geçti ve geziler başladı, biz de yemek konusunda açılmaya başladık, nitekim geziler başlayana kadar çok az yediğimizi sanan Yasemin, Baseball maçından kaçarak McDonald's'a gittiğimizde gerçekleri gördü ve bize gittiğimiz her yerde ve her fırsatta (hatta fırsat olmasa da!) Taiwan'da doyabileceğimiz tek yer olan Mc Donald's buldu. Geziler sanki götürüldüğümüz her yerdeki Mc Donald's ları bir bir ziyaret etme amaçlıymış gibi her fırsatta bir tanesini bulup adeta öğünlük 'hac' vazifemizi yerine getirdik... Bir de turistik mekanları gezdik tabii (!!!)...: Doğa Müzesi (Tai Chung), National Palace Museum, Astronomi Müzesi, Ulusal Tiyatro, Chang Kei Shek Memorial Hall (Taipei)...

Geziler dışında da boş durmadık elbette, bol bol alışveriş yaptık, hatta abarttığımızı söyleyebilirim; masaj aletinden videoya, ayakkabıdan walkman'e bir çok eşya aldık, tabii bu arada Yasemin'e bayağı eziyet çektirdik herhalde, bir kaç gün boyunca sırf bizim alışveriş takıntılarımızla uğraşmak zorunda kaldı: Taipei'nin en büyük alışveriş merkezinde masaj aleti ararken kaybolanımızla da, annesini memnun edebilmek için hediyelik eşya arayan, her gördüğü mağazaya girmeye çalışınımızla da...

Her şey bir yana olimpiyatın unutamayacağım bir yanı varsa, bu rehberimiz ve Serdar olacaktır herhalde. Yasemin bize on gün boyunca nasıl katlandığını hiç anlayamam, üstüne üstlük hepimizle (Melih'le bile - şaka şaka o kadar da olamazdı zaten!!!) diyalogu gerçekten mükemmeldi... Melih'in tüm öğünlerde sadece muz yiyerek giriştiği sessiz direnişin de etkisi olsa da, bize her istediğimizde (hatta kimi zaman izin olmadığı halde) bir McDonald's bulması da unutulmamalı...

Serdar ise "fitraten matrak" bir insan olduğunu gösterdi olimpiyatta: Takım kampının başından beri şikayet ettiği ayağındaki yaraya Türkiye'de deva bulamayınca, Yasemin'den yardım istemesi (!) ; Mc Donald's'da patates isterken kullandığı özel dil (Eliyle göstermese biz de anlamayacaktık ne istediğini !!!) onu tam bir "olimpiyat maskotuna" dönüştürüverdi. Komik adam (bu ona rehberimizin